

Sygn. akt II K 772/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora : -----

po rozpoznaniu w dniach 13 marca 2018r., 29 listopada 2018r., sprawy karnej

K. S. (1) – s. R. i A. z domu M., urodz. (...) w S., zam. ul. (...), (...)-(...) S., obecnie przebywającego w (...)S., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 stycznia 2016r. w sklepie (...) w G. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu co do autentyczności oświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w firmie (...) sp. jawna w G., które to miało istotne znaczenie dla przyznania kredytu podpisał umowę kredytu ratalnego nr (...) za zakup telewizora marki S. z przedłużoną gwarancją oraz polisą, czym doprowadził do niekorzystanego rozporządzenia mieniem z tytułu uzyskanego kredytu w kwocie 4912, 36 zł (...) Bank (...) S.A.

tj. o czyn z art. 297§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

o r z e k a:

1. Oskarżonego **K. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, to jest występku z art. 297§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk i za to w myśl art. 11§3 kk i na podstawie art. 286§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 62 kk orzeka, że kara wymierzona oskarżonemu ma być odbywana w systemie terapeutycznym na oddziale dla osób uzależnionych od alkoholu;
3. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego K. S. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) SA w B. ul. (...), (...)-(...) B. kwoty (...),36 (cztery tysiące dziewięćset dwanaście złotych trzydzieści sześć groszy);
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej - adw. R. S. kwotę 684 (sześćset osiemdziesiąt cztery) zł plus (...) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 514/15

UZASADNIENIE

K. S. (1) był osobą bezrobotną i bezdomną, przez pewien czas przebywał w schronisku im. Brata A. w G.. W styczniu 2016 r. podeszło do niego dwóch nieznanych mu mężczyzn pytając, czy chce zarobić parę złotych. K.

S. (1) odpowiedział twierdząco. Mężczyźni zaproponowali mu aby posługując się sfałszowanym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach kupił w sklepie (...) w G. przy ul. (...) telewizor na raty. W zamian za to miał otrzymać 200-300 zł. K. S. (1) zgodził się na tę propozycję.

dowód: wyjaśnienia K. S. k. 59-60, 141v- 142;

W dniu 27 stycznia 2017 r. udał się do Sklepu (...), gdzie okazał pracownicy sklepu przekazane mu wcześniej zaświadczenie o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w firmie (...) Sp. jawna w G.. Następnie zawarł umowę kredytową nr (...) z (...) Bank (...) S.A. na zakup telewizora wraz z polisą i przedłużoną gwarancją na kwotę 4912,36 zł. Po odebraniu telewizora K. S. (1) przekazał go mężczyznom, którzy dostarczyli mu zaświadczenie o zatrudnieniu i otrzymał za to od nich kwotę 200 – 300 zł.

dowody: wyjaśnienia K. S. k. 59-60, 141v- 142, zeznania M. M. k. 25v, 223v, zeznania E. S. k. 223v, 31v-32, 78-79, zeznania P. N. k. 13-18, pismo od firmy (...) Sp. jawna k. 10, dokumentacja bankowa k.2;

K. S. (1) był badany psychiatrycznie wobec zaistnienia wątpliwości co do jego poczytalności. Biegli nie znaleźli podstaw do kwestionowania jego poczytalności tempore criminis, w rozumieniu treści art. 31§1 lub §2 kk.

dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k.62 – 68, opinia uzupełniająca 186-193, dokumentacja medyczna k. 150;

K. S. (1) (lat (...)) ma wykształcenie podstawowe, jest bezrobotny, nie ma wyuczonego zawodu. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. W przeszłości był karany sądownie.

dowody: dane oskarżonego 59-59 v, karta karna k. 47-47 v;

K. S. (1) przyznał się do zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że telewizor kupił za namową dwóch nieznanym mu mężczyznom, którzy w zamian za zawarcie umowy kredytu na zakup telewizora zaoferowali mu 200 lub 300 zł. Dodał, że zgodził się na to ponieważ nie miał pieniędzy. Jeden z mężczyznom dał mu zaświadczenie o dochodach i zatrudnieniu, które okazał następnie pracownicy sklepu. Do dokonania zakupu oddał telewizor tym mężczyznom, a oni przekazali mu pieniądze.

wyjaśnienia K. S. k. 59-60, 141v- 142;

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego K. S. (1) albowiem znalazły one potwierdzenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach świadków E. S. i P. N., które opisały procedurę związaną z uzyskaniem kredytu na zakup telewizora, jak również M. M., który zeznał, że nigdy nie zatrudniał oskarżonego. Powyższe uzupełniają dowody w postaci dokumentacji bankowej i pisma od firmy (...) Sp. jawna. Kwota szkody nie została przez oskarżonego zakwestionowana.

Sąd uznał za jasną i zupełną opinie sądowo – psychiatryczne dotyczące oskarżonego K. S. (1). Zostały one sporządzone przez osoby o odpowiednim wykształceniu i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o wywiad od oskarżonego. Biegli stwierdzili u oskarżonego zespół zależności alkoholowej powikłany stanami majaczeniowymi i drgawkami abstynencyjnymi.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy tworzy jasny obraz, z którego wprost wynika, że K. S. (1) dopuścił się czynu z art. 297§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk bowiem w dniu 27 stycznia 2016 r. w sklepie (...) w G. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika sklepu co do autentyczności oświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w firmie (...) sp. jawna w G., które miało istotne znaczenie dla przyznania kredytu podpisał umowę kredytu ratalnego nr (...) za zakup telewizora marki S. z

przedłużoną gwarancją oraz polisą, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie (...),36 (...) Bank (...) S.A.

Wina oskarżonego K. S. (1) co do zarzucanego mu czynu, nie budzi żadnych wątpliwości i została, zdaniem Sądu, udowodniona w sposób dostateczny. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, w konkretnym celu – uzyskania korzyści majątkowej.

Do okoliczności obciążających przy wymiarze kary wobec K. S. (1) Sąd zaliczył uprzednią karalność. Na korzyść oskarżonego Sąd potraktował jego stosunkowo młody wiek.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonego należało orzec karę 1 roku pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie sądu w odniesieniu do oskarżonego, który w przeszłości był karany za przestępstwa przeciwko mieniu tylko kara pozbawienia wolności ma szansę spełnić cele kary i jednocześnie rodzaj i wymiar tej kary nie przekracza stopnia jego winy, który należy uznać za znaczny. Czyn którego dopuścił się on w przedmiotowej sprawie nie miał charakteru wyjątkowego i stanowi wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia obowiązującego porządku prawnego. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie kary najsurowszego rodzaju czyli kary pozbawienia wolności. W przeszłości były wobec oskarżonego orzekane kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a pomimo tego oskarżony nie wykorzystywał dawanej mu szansy i wracał na drogę przestępstwa. W sprawie (...)SR w (...)(...)orzeczono wobec niego również karę ograniczenia wolności, która wobec jej niewykonywania zamieniona została na karę zastępczą pozbawienia wolności. Wskazane okoliczności świadczą o lekceważącym stosunku oskarżonego do obowiązującego porządku prawnego i dóbr przezeń chronionych. W ocenie sądu kara orzeczona wobec oskarżonego zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Z uwagi na treść opinii biegłych sąd na podstawie art. 62 kk orzekł, że kara wymierzona oskarżonemu ma być odbywana w systemie terapeutycznym na oddziale dla osób uzależnionych od alkoholu.

Na podstawie art. 46 § 1 kk sąd zobowiązał oskarżonego K. S. (1) do naprawienia części szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. kwoty 4912,36 zł.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu sąd orzekł na podstawie §4 ust 3, §17 ust 1 pkt 1 i ust 2 pkt 3 i §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714), gdyż nie zostały one opłacone w żadnej części.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił go także od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony nie osiąga dochodów i odbywa aktualnie karę pozbawienia wolności.